

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				Osztályozás
Szerző: BUDAPEST NÉPE				Tárgy: 614. 81
Cím: A GÁTON				Hely:
Forrás: <i>beled írás</i>				Idő: " 1954 "
(Hely)		(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)
		1954. VII. 19.		
Személy:				Helyszám:

A Duna vízének szintje vasárnap reggel 10 órára 801 centiméterre növekedett Budapesten. Az erőteljes védelmi munkák, s a gátak megerősítése eredményeképpen az emelkedés nem okozott újabb veszélyt a fővárosnak.

AZ ÉJSZAKAI ÓRÁKBAN

Budakalász határa és a Nánási-út között az éjszakai órákban mintegy 600 önkéntes dolgozott. A III. kerületi üzemek — a Goldberger, a Vörös Szikra, a téglagyárak — munkásai mellett a békásmegyeri, csillaghegyi lakosok is szerszámot fogtak. Néphadseregünk 25 műszaki tisztje segédkezett a munkák ellenőrzésében.

Az éjszaka folyamán a fontosabb pontokon tartalékanyagokat tároltak; ahol nem volt közvilágítás, ott az Elektromos Művek és néphadseregünk műszaki alakulatai hordozható motoros áramfejlesztőket állítottak fel.

VASÁRNAP REGGEL

A tereken, üzemek, hivatalok előtt ezen a vasárnap reggelen is sokan gyülekeznek, de nem kirándulásra, sportversenyekre indulnak, hanem szerszámokkal a kezükben a gátakra sietnek, hogy megvédjék városukat, Budapestet. Teherautóoszlopok haladnak az utcákon, oldalukon felirat: «Árvízvédelem». Szervezett, sietős, céltudatos mozgás mindenfelé — ez jellemzi ezt a vasárnap reggelt.

AZ UJPESTI DUNAPARTON

A Vízművek szigetmonostori telepét, megerősítési berendezéseit is meg kell védelmezni az áradó Dunától. Nagyobb veszély nem fenyeget: működnek az átemelők, áramot kapnak a vízzel körülvett gépkamrák is. A

dolgozók zavartalanul végzik kötelességüket mindaddig, míg motorcsónakon meg nem érkezik a váltás. Hetvenen: mérnökök, technikusok, adminisztrátorok dolgoznak itt szombat dél óta.

EZER ANGYALFÖLDI MUNKÁS AZ ÁRVIZ ELLEN

A Váci-út üzemeinek zömét nem fenyegeti veszély. A Gheorghiu-Dej Hajógyár dolgozói igen rövid idő alatt emeltek védőgátat. Legtöbb erőfeszítést a hajógyári szigetre eső rész igényelt. Reggel a Darugyárnál volt szükség segítségre. Az üzem dolgozói kívül a Budapesti Szerszámgyépgyár és más váciúti gyárak adtak munkaerőt és anyagot a feltört talajvíz leküzdéséhez. Este Szentendre kért segítséget Angyalföldtől. A párt végrehajtó bizottsága irányításával 400 munkás dolgozott ott az éjjel. Most tartalékban vannak.

NYOLCKILOMÉTERES GÁT ŐRZI OBUDÁT

1946-ban a Duna egészen a Szentendrei-útig nyomult előre — most már a Vöröshadsereg útjánál megállították, pedig a magassága nyolc méter. Ma reggel csaknem ezren dolgoztak a töltésen, amelynek csak a budakalászi része szorul kisebb-nagyobb erősítésre.

A kerület üzemei zavartalanul dolgoznak. A Szállítóberendezések Gyárában szünet nélkül szerelik a cséplőgépeket. A sze-

relők éjjel a gátakon teljesítették kötelességüket.

A III. kerületi tanács műszaki osztályának főmérnökét, Osszuszky Istvánt igen lelkiismeretes embernek ismerik. Azt

mondják róla, még kis vita alkalmával is feleslegesen «idegesíti» önmagát. Ezekben a napokban, mikor a főmérnök szak tudására, sokévtizedes tapasztalataira volt szükség — nyugodtan és magabiztosan intézkedett. Csütörtök reggeltől szombat éjszakáig, hatvar órán át egyhuzamban, úgyszólván pihenés nélkül irányította a műszaki munkákat. Mikor úgy látta, hogy most már elég biztosak a gátak, néhány órára pihenni tért, de vasárnap délelőtt már ismét ott volt a gáton.

A GYÁR VÉDELMEBEN

A Hárosi Falemez Művekben milliós értékeket fenyegetett a megáradt Duna. Új gátakra volt szükség, mert a töltés laza talaja nem védett eléggé az ár ellen. Fürjes János, az üzem főenergetikusa, elsőnek jelentkezett munkára. Csapatával a legveszélyesebb pont védelmét vállalta. Ötvenhatórás harc után készült el a gát, mielőtt a víz átszivároghatott volna a gyege részen. Némelyik gépkocsivezető több mint 28 órája ül a kormánykerék mellett és hordja az anyagot. Vasárnap délelőtt újabb védőgátat húztak az első mögött. Segítségükre siettek néphadseregünk katonái, a belkereskedelmi minisztérium és az építési trösztök dolgozói is. A Duna meghátrált. Az üzem még veszélyben van, de az átszivárgást megszüntették.

LEKÜZDIK AZ ÁTSZIVÁRGÁST ALBERTFALVAN

Albertfalván, a Hunyadi János-útnál, ostromlott várhoz hasonló kép fogadja az érkezőt. Az út két oldalán szinte megszakítás nélkül dömper- és teherautósor hömpölyög, az egyik oldalon földdel meg-

rakva a Duna felé igyekeznek a járművek, a másik oldalon üresen robognak vissza. Fialat katonatiszt irányítja a jól olajozott futószalagként, hibátlanul működő forgalmat.

A Dunaparton magasan emelkedik a töltés. Az első pillanatban úglátszik, mintha semmi baj nem lenne itt. Mégis, a fővárosi áradásnak ez az egyik legveszélyesebb pontja, illetve ez volt a vasárnap délelőtti órákig. A víz átszivárgott a töltésen és a tulsó oldalon kezdte meg pusztító előretörését.

Vasárnap szovjet és magyar utászcsapatok, valamint a Petőfi és Sztálin katonai akadémia oktatói és hallgatói szállták meg a veszélyeztetett terepet és kezdtek hatalmas ütemben munkához.

A Duna vízében, közvetlen a part mentén kis hajók fedélzetéről hatalmas vasgerendákat vernek le a Duna fenekére, hogy ezzel erősítsék a gátat. A szorosan egymáshoz simuló vasoszlopok mögé a dömperek fáradhatatlanul hordják a földet. A töltés másik oldalán ugyanilyen erővel folyik az átszivárgások helyének betömése, s a gát erősítése. Derékig nekivetközött fiatal tisztek és tisztjelöltek kéziközlővel tapasztják az új rétegeket a víz hatalmas nyomásától megrendült töltésoldalhoz.